

3. Результатом опрацювання джерела в цілому має бути словник до джерела та як його складова частина активний вокабуляр (сума опорних слів усіх пензумів) та план-конспект джерела (сума планів до окремих пензумів) та заключна бесіда чи усне або письмове повідомлення за статтю.

В. Г. Козак, доцент кафедри
обліку базової підготовки

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИК КОНТРОЛЮ ТА ОЦІНЮВАННЯ УСПІШНОСТІ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ЯК СКЛАДОВОЇ УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ПРИ ВИКЛАДАННІ ОБЛІКОВИХ ДИСЦИПЛІН

Шлях України до Європейського співтовариства вносить в наше життя сучасні стандарти вищої освіти. Особлива увага при цьому відводиться здійсненню контролю набутих студентами знань. Таким чином, якість вищої освіти визначають стандартизовані методики, які призначені для кількісного та якісного оцінювання досягнутого рівня отриманих знань, умінь та навичок при вивченні облікових дисциплін.

Контрольні заходи — це види і форми перевірки та оцінки якості засвоєння навчального матеріалу, набутих умінь, навичок необхідного рівня для роботи за обраним фахом. Вони включають: поточний, проміжний (модульний), підсумковий контроль.

Поточний контроль здійснюється під час проведення семінарських, практичних, лабораторних занять і має на меті перевірку рівня підготовленості студентів до виконання конкретної роботи. Модульний контроль проводиться шляхом виконання письмових контрольних робіт. Таким чином, враховується «думка» викладача, який веде практичні заняття.

Підсумковий контроль проводиться з метою оцінки результатів навчання за певний період (семестровий контроль) і проводиться у формах семестрового іспиту (диференційованого заліку) з конкретної навчальної дисципліни в обсязі навчального матеріалу, визначеного навчальною програмою і в терміни, встановлені навчальним планом.

Деякими авторами пропонується виконання самостійних письмових робіт (рефератів). Можливо, що з будь-якої іншої гуманітарної дисципліни невелика письмова робота з проблематичного, дискусійного питання, на оригінальну тему, що вимагає

нестандартного підходу до розкриття теми і є вдалим видом контролю, чого не можна сказати про облік. На нашу думку, написання рефератів з бухгалтерського обліку є нонсенсом і на практиці зводиться до копіювання матеріалів з різноманітних джерел (книжок, Інтернету і т. д.).

Використання системи оцінки знань і самостійної роботи шляхом заліків також не є досконалою при здійсненні контролю вивчення облікових дисциплін. Як ми знаємо, до семестрового контролю допускаються студенти, які виконали всі передбачені навчальним планом завдання, заплановані роботи і мають позитивні оцінки. Проте перевірка та оцінка знань, умінь та навичок, результатів самостійної роботи студентів при сучасному наповненні груп і скороченні часу не може бути об'єктивною. Виходячи з цього оцінюється і робота освітніх закладів, педагогів, формулюються навчальні програми, розробляються та впроваджуються методики. А оцінки знань для студентів продовжують залишатися самоціллю. Доцільно навіть при системі обліку знань і навичок студентів шляхом заліків використовувати поряд з традиційними формами перевірки результатів навчальної діяльності і письмові форми контролю. Чим різноманітнішою буде функціональна спрямованість контролю, тим об'єктивнішими будуть виміри результатів.

Важливим моментом контролю знань студентів є здійснення контролю за дотриманням студентами трудової (навчальної) дисципліни. Адже саме контроль на цій ділянці учбового процесу стимулює студента, показує вимогливість викладача, вимагає від нього бути зібраним при підготовці та відвідуванні занять. Проте і в організації контролю за дотриманням студентами навчальної дисципліни є суттєві недоліки.

При проведенні практичних занять перекличка студентів здійснюється на початку пари. І в тому випадку, коли студент не був на початку пари (при перевірці), а прийшов пізніше (запізнився) відповідно до умов ведення журналу обліку поточної успішності групи викладач змушений замінити виставлене йому «н/б» з подальшим відпрацюванням, а «з/п», тобто «амністувати». Як засвідчує практика, при цьому студент не покращує своє відношення до відвідування занять, а користуючись безкарністю продовжує запізнюватися і надалі, чим подає поганий приклад та дезорганізовує роботу інших студентів.

Також, не можна погодитися з вимогою підписувати журнал обліку поточної успішності академічної групи деканом у невизначений термін. Беручи на озброєння точність та визначеність дат подання бухгалтерської звітності, потрібно визначити дату,

коли має відбуватися перевірка та підписуватися журнал деканом. І тоді для деканів не будуть несподіванками негативні оцінки їх студентів з тої чи іншої дисципліни.

Існуючі методики контролю та оцінювання знань студентів, які є невід'ємними складовими навчального процесу ще потребують удосконалення. І в цьому питанні багато можна запозичити від бухгалтерського обліку. Так як застосування дієвого контролю досягнутого рівня отриманих знань є невід'ємною складовою частиною навчального процесу.

Л. А. Колесніченко, ст. викл. кафедри педагогіки та психології

ФУНКЦІЯ КОНТРОЛЮ ЯК НЕОБХІДНА СКЛАДОВА ПРОЦЕСУ САМОРЕГУЛЯЦІЇ МЕНЕДЖЕРІВ

Вирішення тих економічних проблем, які висуває сьогодення, значною мірою пов'язане з успішністю здійснення управлінської діяльності та вирішенням управлінських задач. Для того, щоб управління було ефективним, повинна існувати певна категорія людей, які здійснюють роботу з управління — ті, хто управляють. Саме цим і займається менеджер, від рівня професійності якого зрештою залежить успішність управління. «Як армія зазнає поразки, якщо не має істинних полководців, так і будь-яка ділова структура не досягне серйозних успіхів, якщо її менеджери — люди посередні...» [В. М. Шепель, С. 10], тобто непрофесіонали.

Аналізуючи основні напрями роботи менеджера в управлінській діяльності, можна зробити висновок, що ця діяльність складна, багатофункціональна, багатоаспектна, багатофакторна, напружена, різнопланова, полідетермінована тощо. Це суттєво впливає на вимоги до особистості, яка цю діяльність виконує, до її вмінь, здібностей, якостей тощо. На нашу думку, серед цих властивостей важливе місце належить здатності менеджера організовувати та упорядковувати власну діяльність, що забезпечується особливостями саморегуляції. Окремі якості самі по собі не можуть забезпечити високу успішність в управлінській діяльності, значних результатів можливо досягти лише за умови ефективної саморегуляції, тому дуже важливе місце у зумовленості успішності управління посідає регуляція менеджером своєї власної діяльності.

Ми поділяємо точку зору про те, що саме саморегуляція забезпечує підтримку, мобілізацію психічної активності, котра виступає як суб'єктивна умова здійснення особистістю реальної, у